

Colind sau manifest?

Blacks

Trimit acum colindul meu departe
ca un ecou al unei mari minuni,
să vă deschidă gândul ca o carte
ce-nșiruie prin litere cărbuni.

Colindul meu e semn de libertate
al unei Lumi ce arde pentru noi,
născută într-un staul pe-nserate
Lumina Ei e astăzi doar gunoi?

A banului lucire ne cuprinde
și totul se reduce la un cont.
Trăim doar pentru apă și merinde,
tratăm credința noastră cu afront.

Cum am pierdut a sufletului pală?
Când am schimbat credința pe arginți?
Cine ne-a "uns" cu-a bogăției smoală
Și ne-a lăsat, pe toți, fără de sfinți?

Răspunsul este, astăzi, mult prea simplu
Se regăsește din păcate-n noi:
Ne-am rătăcit în scurtul nost' periplu'
Suntem mult prea bolnavi, ... că suntem goi.

Colindul meu e azi ecografie
Și ne arată că suntem prea... jos,
Dar ne indică pâlparea vie
Ce arde prin credința în Cristos.

Credința azi ne-arată izbăvirea,
e corolar al unui pact sublim:
când de Crăciun ni s-a născut Iubirea,
am învățat să știm ce să dorim.

Colindul meu e un îndemn la viață:
Noi să urcăm pe trepte, către sfinți!
Să nu ne transformăm într-o paiață
ce-n teatrul vieții calcă pe credinți!

Colindul meu, în prag de Sărbătoare,
nu vă aduce brazi, cadouri mii,
nu este un îndemn la desfătare

slăvind licoarea bahică din vii.

Colindul meu e gând și e credință,
e un îndemn spre viața de urmat:
lasând în urma neagra neputință,
eliberăm un crez, prea des stigmat.

Colindul meu e mulțumirea vie
că astăzi sunt creștin, sărbătoresc
o naștere a unui Domn, solie
a tot ce simt în crez Dumnezeiesc.